

همانطور که در مقاله پیش گفتیم: در مسأله «معداد» که مورد بحث ما است یکی از موضوعات لازم مسأله شناخت انسان است چه اینکه بحث در باره «معداد انسان» است و انسان تا خود را بطور کامل شناخته باشد «کیفیت معاد» را نیز چنانکه شاید و باید نمی تواند بشناسد.

و نیز همانطور که گفته شد وجود انسان مجموعه ای از بدن و روح است و مرکز بحث در باره تشکیلات بدن و کارهای اعضاء و دستگاههای آن علم «تشريح و فیزیولوژی» است و متکفل بحث در باره «روح» و قوای روحی علم کلام و مخصوصاً علم فلسفه است.

و باید توجه داشت که یکی از موارد صفات آراثی و جسمی گیری الهیین در برابر مادیین همین «مسأله روح» است.

الهیین روح را موجودی مستقل و مبہترین جزء وجودی انسان میدانند و می گویند شخصیت انسان وابسته به روح است و بدن با تمام دستگاهها و اعضای

خود چیزی جز آلت و ابزار برای روح نیست و روح مدیر و مدیر دستگاهها و اعضای بدن و نیز مصدر تمام اعمال و ادراکات انسان است و در عین ارتباط و تعلق ذاتی با «مادة» دارای شخصیت جداگانه و مستقل است و نیز مجرد است یعنی: می تواند بدون این بدن زندگی کند و لذا هنگام فرا رسیدن مرگ از بدن جدا میشود و اساساً «مرگ» چیزی جز جدا شدن روح از بدن نیست و آن پس از جدا شدن از بدن همچنان به زندگی خود در عالم برخ ادامه می دهد و روز قیامت دوباره باین بدن

و تجزیه روح نوعاً می باشد و روحیون نیز می گویند.

دلائل اثبات روح

دانشمندان روحی شرقی و غربی دلائل بسیاری برای اثبات تجزیه و شخصیت مستقل «روح» اقامه کرده اند. و چنانکه در مقاله قبل گفته شد در «اسفار» تعداد ۱۱ دلیل و در منظمه حکیم سبزواری ۱۰ دلیل در این مورد ذکر شده است. و چون ذکر همه آنها را در اینجا بجهت اینکه بر اصطلاحات و مقدمات نسبتاً سنگینی استوار است لازم نمی دانیم لذا یکی از آنها را که در شرح تجزیه علامه حلی یعنوان دلیل سوم و در «اسفار» یعنوان دلیل دوم و در منظمه سبزواری یعنوان دلیل اول ذکر گردیده است - و اول کسی که بتفصیل آنرا ذکر نموده است شیخ الرئیس است. و از اصول روانشناسی جدید نیز میتوان آنرا تأیید نمود در اینجا می آوریم.

و این دلیل که از راه علم «نفس» بخودش بدست می آید باین شرح است:

مقدمتاً باید گفت که «خودآگاهی» یعنی: اطلاع هر کس از وجود خودش برای هر کس بدبیهی است و هر کس با علم حضوری خود را می شناسد مادیین نیز این شعور (شعور به خود) را در انسان اتکار ندارند پس اینکه هر کس پیش خودش تعقلى از «خود» دارد و از وجود خود مطلع است و خود را یعنوان یک موجود مستقل و ممتاز از سایر موجودات می شناسد تردید یا اختلافی نیست.

هر کسی بطور روشن تشخیص می دهد

آیت الله حسین نوری قسم شانزدهم

معداد

بحث در باره روح

کاو خلوم اثائی و مطالعات فرمی

تعلق اینکه اینکه زندگی انسان سه اجام پس از حساب، به بهشت یا جهنم منتهی می گردد.

ولی مادیین «روح» را فقط یعنوان تشکل و اجتماع و ارتباط مخصوص اجزاء ماده می شناسند و خواص روحی را یعنوان خاصیت های مخصوص اجزاء مرتبط ماده معرفی می کنند.

و الهیین را از آنجا که قائل به استقلال

که «من» هست تنها چیزی که احتیاج به استدلال دارد این است که «خود» یا «من» که وجودش روشن و بدبیهی است حقیقتش چیست؟ و دارای چه خصوصیتی است؟ و آیا ممکن است مادی باشد یا خیر؟ آیا وجود مستقل دارد یا اینکه عین بدن با خواص بدنی است؟ پس اینکه «من» هست روى حس مخصوص خود آگاهی بدبیهی است وقابل استدلال نیست ولذا دانشمندان استدلال های خود را متوجه بیان حقیقت «من» یا «خود» تعمده اند نه بیان اصل وجود «من» زیرا وجود «من» یک امر روشن و بدبیهی است حال به بیشتر آیا «خود» یا «من» که وجودش بر هر کس روشن است حقیقتش چیست؟ در اینجا ۲ نظریه اساسی وجود دارد. ۱- نظریه حقیقت ۲- نظریه روحانی.

نظریه حقیقت

صاحبان این نظریه می گویند که «خود» یا «من» عبارتست از مجموعه ادراکات و تجربه های خود که در اینجا ۲ نظریه اساسی وجود دارد.

۱- نظریه روحانی: این نظریه می گویند که «خود» یا «من» عبارتست از مجموعه ادراکات مختلفی که به وسیله احساس یا تحلیل و غیره دائم و پی در پی پیدامی شوند و همچنان یکدیگر را تعقیب می نمایند.

۲- نظریه مادی: این نظریه «خود» یک موجود وحدانی نیست بلکه مجموعه احساسات و خیالات و افکاری است که مسلسله واحدی را تشکیل می دهد بنابراین «من» یعنی مجموعه دیدنیها و شنیدنیها و بیاد آوردنها و فکر کردنها که در طول زندگی پدید می آیند.

این گروه «روح» را اینطور تعریف می کنند: «مجموعه تصویرات پی در پی که در ذهن پیدا می شود».

این گروه «روح» را اینطور تعریف می کنند: «مجموعه تصویرات پی در پی که در ذهن پیدا می شود».

نظریه روحانی

منی دانند و در عین حال اساس معرفت و شناسانی را احساس و تجربه میدانند در برابر بیان حقیقت «خود» یا «من» از حسین پیروی کردند و گفتند که «خود» یا «نفس» عبارتست از مجموعه افکار و خیالات و احساسات پی در پی که برای یک مشتکله مخصوص مادی پیدا می شود. اینها بطور خلاصه می گویند: «من» عبارت است از یک سلسله ادراکات و احساسات و افکار متوالی که رشته واحدی را تشکیل می دهد.

نظریه روحانی

خلاصه این نظریه اینکه «من» یا «خود» که هر کس خصوص آنرا می پابد و بوجودش اطمینان دارد عبارت است از یک موجود معین و مشخص و ثابت و باقی در ضمن جمیع حالات و عوارض و هرگز قابل تعدد و تکرار نیست.

بطور خلاصه، این برخلاف که متشکل اثبات این مطلب است که «روح» غیر از بدن و عوارض و خواص آن است و نیز یک موجود ثابت و باقی است از ۲ مقدمه تشکیل گردیده است:

۱- مشکلی بیست که بدن انسان در حال تغیر است: از طرفی در هر لحظه هزاران سلول در نتیجه فعالیت های هدایت فرموده می شوند، می سوزند از میان می روند و از طرف دیگر در هر لحظه در نتیجه تنفس و تغذیه هزاران سلول جدید در آن، بوجود می آیند، ساخته می شوند و جایگزین سلولهای از بین رفته می گردند.

۲- انسان مانند «نهری» است که از طرفی در هر لحظه میلیونها قطره آب از آن خارج و میلیونها قطره بر آن وارد می شود و لذا دانشمندان علم تشریح می گویند: بدن

اتسان مرکز «ماتابولیسم» یعنی مرکز مسوخت و ساز است و در هر ۲۴ ساعت فقط ۲۰۰ میلیارد گلبول قرمز خون از میان می رود، و بطور کلی در هر ۷۰ سال یک دفعه «بدن» عوض می شود و کسی که مثلاً ۷۰ سال عمر کرده است در این مدت ۱۰ دفعه بدن او بطور کلی عوض شده است.

۲- هر کس وجود آن خود را یک حقیقت ثابت تشخیص می دهد و با کمال قاطعیت درک می کند که ذات و حقیقت او از اول تا آخر عمر عوض نشده است و می گوید: «من» یک روز کودک بودم و یک روز جوان و روزی میان سال و امروز به دوران پیشی رسیده ام ولی من همان شخص ۷۰ سال پیش می باشم و در اینکه «من» همان هست تردیدی ندارم.

در ۲۰ سال قبل فلانی را در فلان نقطه ملاقات کردم و ۳۰ سال پیش فلان مطلب را در فلان کتاب خواندم و ۴۰ سال قبل فلان جریان برای من رخ داد و ۵۰ سال پیش فلان حادثه برای من اتفاق افتاد.

بنابراین «من» غیر از بدن هست زیرا بدن من عوض شده است نه یک دفعه، چند مرتبه عوض شده است ولی من عوض نشده ام «من» بدنهاست متعدد را از دست داده ام اما «من» همان حقیقت واحد و ثابت بوده و هست.

روشن است که واحد غیر از متعدد و ثابت غیر از متغیر است پس «من» غیر از بدن هست این «من» که ثابت و باقی است همان روح است.

بحث درباره بقیه مطالی که با «روح» ارتباط دارد را بتوفیق خداوند متعال برای بقیه در صفحه ۵۳

وظایفشان موفق باشند باید از قدرت لازم برخوردار بوده و با برخورد پدرانه و توان با محبت و رعایت احترام متقابل و شان و کرامت خود و همکاران، ترتیبی دهنده کارکنان به ارشاد و هدایت آنها توجه نموده و بقول معروف از ابھت پدرگوئی و شان آنها چشم بزنند و ارشاد آنها را بروی چشم پذیرند. چنین رفتاری از سوی مدیر یقیناً زمینه های بروز اختلاف را از بین برد و امکان ایجاد روابط انسانی و وحدت بین کارکنان را بوجود خواهد آورد.

ادامه دارد

بکشاند که گسترش این اختلاف نهایتاً به سقوط وی منتهی گردد. بنابراین مدیریت با سمعه صدر و دوراندیشی و متناسبی که دارد لازم است توانانی جلوگیری از شکل گیری زمینه های اختلاف در دستگاه و یا کاهش و محو آن در مسخة فعالیتهای اجتماعی کارکنان و همکاران خود را داشته باشد. این امر به هنرمندی مدیریت وقدرت او ارتباط مستقیم دارد و یقیناً مدیران ضعیف امکان چنین هنرمندی و تبحری را نخواهند داشت و دستگاه آنها به مسخة کشمکش تبدیل خواهد شد، مدیران اگر بخواهند در انجام

باعث اغتشاش فکری بین کارکنان دستگاه شده و بازده و کارآئی کارکنان و نتیجه اکل دستگاه را کاهش می دهد. بهر میزان که اختلاف از ابعاد گسترده تری برخوردار باشد تشنج و رکود در دستگاه بیشتر بوده و راندمان کار دستگاه بیشتر کاهش خواهد یافت. در واقع بین گسترش اختلاف و کاهش راندمان رابطه مستقیم وجود دارد. اگر اختلاف بین کارکنان با مدیریت باشد بازتاب اختلاف ممکن است تنها کاهش کارآئی نباشد بلکه اثر تحریک بهره راه داشته باشد و یا اینکه کارکنان را به موضع گیری منفی و مبارزه با مدیریت

می شوید.
و اعتقاد ما این است که ارواح پس از مفارقت از بدن باقی هستند و دسته ای از آنها در تعمت الهی بسرمی بزند و گروهی معذب میشوند تا هنگامی که خداوند همه آنها را به بدنها ایشان برگرداند و قیامت برپا شود»^۲.

- ۱- اصول فلسفه ج-۱- ص-۹۲-۹۶.
- ۲- رساله اعتقادی صدوق ص-۷۵.

در رساله اعتقادات خود که بر اساس آیات قرآن و احادیث اهلیت (ع) تنظیم کرده است میگوید: «اعتقاد ما در باره روح این است که آن وسیله حیات و زندگی انسان است و آن برای بقاء، خلقت شده است تا برای «فنا» و در این مورد است که حضرت رسول اکرم (ص) فرموده است: «ما خلقتُ لبقاءٍ^۱ خلقتُ لِلبقاءِ وَأَنَّا نَخْلُقُ لَنَا مِنْ دَارِ الْيَدِ»^۲ یعنی: شمانه برای قائم شدن بلکه برای راقی ماندن ایجاد شده اید و از خانه ای به خانه دیگر منتقل

پیه از بحث درباره روح

مقاله بعد می گذاریم ولی این مطلب لازم بشذکر است که «روح» به معنایی که ذکر گردید. علاوه بر اینکه شناخت و درک آن در سایر مباحث علمی نقش مؤثری دارد. یکی از معارف اعتقادی اسلام است و ایمان و اعتقاد به آن بر اساس آیات قرآنی و احادیث اهلیت علیهم السلام لازم است محدث عالی مقام شیخ صدوق رضوان الله علیه

از اشعار رسیده

رهنمود از رهبر مستضعفان باید گرفت!

بنگل اندیمان را باید در عمل ختنی نمود. نیروی اندیشه را از کسان باید گرفت
در ره آزادگی باید از هادن سرمه کف. استعانت از خدای مستعوان باید گرفت
در عمل بایست جنگیدن نه با طرح و شعار. رو بروی خصم از خود امتحان باید گرفت
در بیان آتش و خون غوطه و ریا بایشدن ایشکارا زدست ظالم بی امان باید گرفت
ای سپاه آماده بهر ضربه های آخرين کربلا و قدس را از کافران باید گرفت
مرحبا اي شیر مردان دلبر خط شکن از شماعبرت زمین و آسمان باید گرفت
جنگان تاریخ را تحت الشمام خود نمود حال تاریخ د گبرداستان باید گرفت
پشت بر دشمن نه شرط همت و مردانگیست درین مردی از امیر مؤمنان باید گرفت
کشت اعداء باید ترس در دل و دهد باید درآور کمک از قدسیان باید گرفت
به رفتح و نصرت اسلام و قرآن (احمدی) نصر و امداد از خدای لامکان باید گرفت
فرستده. اصفهان. عباس احمدی

ای برادران، زسرخواب گران باید گرفت با شجاعت از کف دشمن عناوی باید گرفت
دشمن غذاریم باید شود مهره رما نیروی کفار را ایاب و توان باید گرفت
لشگر صدام و ایابد بخاک و خون کشید سینه خصم ستمگر ایشان باید گرفت
پاک باید از خلیج فارس لوت اجنسی از تجاوز گر تسامم ساواگان باید گرفت
قدس را بانعرة تکبیر می بایدستاند کعبه راه می گویند ابوذر را اذان باید گرفت
از خمیس میزند هر دم ندار گوش جان بیت حق را از کف و هابیان باید گرفت
میزند هر دم تداقان مقام رهبری آنکه درس وحدت از او این زمان باید گرفت
کای مسلمانان به حل اقدار باید اعتماد نوبهار ظلم بر ساده خزان باید گرفت
قدرت اسلام را باید بده دنباع رهبری کرد رهنمود از رهبر مستضعفان باید گرفت
پر چشم اسلام را باید بده ایچ اهتزاز نصرت و امداد از بیرون جوان باید گرفت
در دفاع از دین حق مردو زن و سرنا و پیر چون بیدواحد زهربیک پشتیان باید گرفت